



ΕΤΟΣ 58ον

7 Μαρτίου 2010

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 10 (2962)

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ὁ λόγος τοῦ σταυροῦ, σ' ὅλες τίς ἐποχές ἀκούγεται παράδοξα. Στή δική μας ὄμως, ἡ ὁποία ἔχει θεοποιήσει τήν ἄνεση καί τήν εὐμάρεια, ὁ λόγος τοῦ σταυροῦ δέν εἶναι μόνο παράλογος, ἀλλῆ καί ἀσυμβίβαστος μέ τή λογική τοῦ κόσμου. Εἶναι τρομακτικός γιά τούς κανόνες τῆς ζωῆς του, γιά τίς ἐπιδιώξεις στό κυνήγι τῆς εὐδαιμονίας καί τῆς καλοπέρασης. Καί ὄμως τό εὐαγγέλιο ἐπιμένει σταθερά νά διακηρύσσει τόν λόγο τοῦ Χριστοῦ «ὄστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἀράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ, καί ἀκολουθήτω μοι». Ἡ αὐταπάρνηση καί ἡ ἄρση τοῦ σταυροῦ φανερώνουν τήν αὐθεντικότητα τῆς κλήσης μας καί τοῦ προορισμοῦ μας. Τά ἡχηρά καί εὐκόηλα συνθήματα τοῦ κόσμου, ἂν καί ἀρχικά μᾶς γοντεύουν, τελικά μᾶς ἀπογοντεύουν, γιὰτί μᾶς παραπλανοῦν καί παραμορφώνουν τό νόημα τῆς ζωῆς. Ἀποδεικνύουν τή ματαιότητα ὄλων τῶν ἀνθρωπίνων, ὅταν αὐτά δέν εἶναι διαποτισμένα ἀπό τό πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

Σταυρός καί αὐταπάρνηση

Τό κήρυγμα τοῦ σταυροῦ σφραγισμένο ἀπό τό σταυρικό πάθος τοῦ Χριστοῦ ἐπισημαίνει ὅτι «ὅποιος θέλει νά σώσει τήν ψυχή του θά τή χάσει, ἐνῶ ὅποιος χάσει τή ζωή του χάριν ἐμοῦ καί τοῦ εὐαγγελίου, θά τή σώσει». Ἐδῶ βρίσκεται ὁ δρόμος πού διάηλεξε ὁ Θεός, γιά νά ἔρθει στους ἀνθρώπους καί γιά νά πᾶνε οἱ ἀνθρωποι στόν Θεό. Πρόκειται γιά ἕνα δρόμο ἀντιφατικό. Ἐνα δρόμο πού προκαλεῖ τή λογική καί μᾶς προσκαλεῖ νά ἐμπιστευθοῦμε τήν ἀλήθεια πού ὁ Θεός μᾶς ἀποκάλυψε. Ἐνα δρόμο σκληρό, ἐπίπονο καί ὀδυνηρό, πού ὄμως τό τέρμα του εἶναι λυτρωτικό. Ἀπαρνοῦμαι τόν ἑαυτό μου σημαίνει ἀπελευθερώνομαι ἀπό τόν ἀσφυκτικό κλοιό τοῦ ἐγώ. Ἀπελευθερώνομαι ἀπό τόν παραλογισμό πού μέ ὠθεῖ νά ὑπερτονίζω καί νά ὑψώνω τόν ἑαυτό μου σέ



ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. η' 34 - θ' 1)

Τό μήνυμα τοῦ σταυροῦ

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὅς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με, καὶ τοὺς ἐμούς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

εἶδωλο γύρω ἀπὸ τό ὁποῖο ζητῶ νά στρέφεται ἡ ζωὴ ἡ δική μου καὶ τῶν γύρω μου. Αὐτό εἶναι αὐτοκαταστροφικό. Γιατί κάθε φορά πού ἀσχοιοῦμαστε ἀποκλειστικά μέ τόν ἑαυτό μας καί μέ τήν ικανοποίηση τῶν δικῶν μας ἐπιθυμιῶν δέν μπορούμε νά αισθανθοῦμε τίς ἀνάγκες τῶν ἄλλων. Ἔτσι ὁμως κλείνουμε τήν πόρτα στόν Θεό καί δέν μπορούμε νά ἐνωθοῦμε μαζί Του.

Δέν πρέπει νά ξεχνᾶμε ὅτι ἡ αὐταπάρνηση καί ἡ ἐν ὑπομονῇ καί ἐλπίδι ἄρση τοῦ σταυροῦ ὁδηγεῖ τόν πιστό στήν ἐν Χριστῷ ὑπέρβαση τοῦ μαρτυρίου του. Ὅπως παρατηρεῖ ἕνας ἱερός Ἐπίσκοπος, «στόν Γολγοθᾶ ὑπῆρχαν τρεῖς σταυροί. Οἱ δύο ἦταν τό τέρμα τῆς πορείας δύο ἠησιῶν, ὁ μεσαῖος ἦταν ἀπλῶς ἕνα σταυροδρόμι. Διότι Ἐκεῖνος πού ὑψώθηκε πάνω του εἶχε περάσει μιᾶ ζωὴ ἀγάπης καί ἀλήθειας καί ὄδευε διὰ τοῦ σταυροῦ πρὸς τόν Πατέρα. Ἀλλῆλα, ἀκόμη, ἡ χάρη καί ἡ δύναμη τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ ἐπηρέασε καί μεταμόρφωσε τόν ἕναν ἀπὸ τοὺς δύο ἄλλους σταυρούς κάνοντάς τον διὰ τῆς μετανοίας “θύραν” τοῦ παραδείσου. Αὐτό εἶναι μιᾶ πολὺ οὐσιαστικὴ παρηγοριά γιὰ ὅσους σήμερα σηκώνουν σταυρὸ ἐνοχῆς».

Σταυρός καὶ σωτηρία

Νά, λοιπόν, γιατί ὁ σταυρός τοῦ Χριστοῦ φωτίζει τὰ ἀδιέξοδα καί τὰ σκοτάδια πού τόσο συχνά μᾶς φοβίζουν. Μᾶς ἀπελευθερώνει ἀπὸ τίς πλάνες καί τὰ εἶδωλα πού μᾶς αἰχμαλιωτίζουν. Μᾶς θεραπεύει ἀπὸ τὰ πάθη καί τίς ἀδυναμίες μας, πού μᾶς ταλαιπωροῦν καί μᾶς βασανίζουν. Ὁ πόνος τοῦ σταυροῦ θά φωτίζεται πάντοτε ἀπὸ τὴν χαρὰ τῆς Ἀνάστασης. Γιατί ἕνας σταυρός χωρὶς ἀνάσταση ἀποτελεῖ ἀποτυχία καί τραγωδία, ἐνῶ μιᾶ ἀνάσταση χωρὶς σταυρὸ θά εἶναι μιᾶ νίκη χωρὶς βαρύτητα καί ἀξία. Ὁ σταυρός καί ἡ ἀνάσταση εἶναι ἀλληλεπένδε-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: “Ἐάν κανεῖς θέλῃ νά μέ ἀκολουθήσῃ, ἄς ἀπαρνηθῇ τόν ἑαυτόν του καί ἄς σκώσῃ τόν σταυρόν του καί ἄς μέ ἀκολουθήσῃ. Διότι ὅποιος θέλει νά σώσῃ τήν ζωήν του, αὐτός θά τήν χάσῃ, ἐκεῖνος δέ πού θά χάσῃ τήν ζωήν του ἐξ αἰτίας ἐμοῦ καί τοῦ εὐαγγελίου, αὐτός θά τήν σώσῃ. Διότι τί θά ὠφελήσῃ τόν ἄνθρωπον νά κερδίσῃ τόν κόσμον ὅλον καί νά ζημιωθῇ τήν ψυχήν του; Ἡ τί ἀντάλλαγμα εἶναι δυνατόν νά δώσῃ ὁ ἄνθρωπος διά τήν ψυχήν του; Διότι ὅποιος ἐντρέπεται δι’ ἐμέ καί διά τοὺς λόγους μου εἰς τήν γενεάν αὐτήν τήν μοιχαλίδα καί ἁμαρτωλῶν καί ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου θά αἰσθανθῇ ντροπή γι’ αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ μέ ὅλην τήν δόξαν τοῦ Πατέρα του μαζί μέ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους”. Καί τοὺς ἔλεγε, “Ἀλήθεια σᾶς λέγω, ὅτι ὑπάρχουν μερικοὶ ἀπό αὐτούς, πού στέκονται ἐδῶ, οἱ ὅποιοι δέν θά γευθοῦν θάνατον, ἕως ὅτου ἰδοῦν τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ νά ἔρχεται μέ δύναμιν”.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

τα ὄχι μόνο στό μυστήριο τῆς σωτηρίας μας, ἀλλὰ καί στόν ἀγώνα καί τή ζωή τοῦ πιστοῦ. Γι’ αὐτό ἡ θεληματική ἄρση τοῦ σταυροῦ δέν εἶναι μιᾶ ἀρρωστημένη τάση τοῦ ἀνθρώπου πού ζητᾷ ἱκανοποίηση στήν ὀδύνη. Εἶναι πηγὴ δύναμης, πού μεταμορφώνει τίς δυσκολίες καί τά προβλήματα τῆς ζωῆς. Αὐτό σημαίνει ὅτι μέσα ἀπό τήν πάλη καί τήν ἀγωνία τῆς ζωῆς, ἔστω καί ἂν δέν νικᾷμε πάντοτε, τουλάχιστον ὠριμάζουμε πνευματικά, ὥστε νά ἀντέχουμε τοὺς πειρασμούς καί νά προχωροῦμε.

Ἄγαπητοὶ ἀδελφοί, ὁ σταυρός δέν εἶναι μόνο τό σημαντικότερο καί χαρακτηριστικότερο σύμβολο τοῦ χριστιανοῦ. Δέν εἶναι μόνο ἡ ἔκφραση τοῦ ἀγῶνα καί τῆς νίκης, τῆς θυσίας καί τῆς δόξας, τῆς ζωῆς καί τῆς σωτηρίας. «Ὁ σταυρός εἶναι ἡ καθημερινὴ ἀπάντηση τοῦ Θεοῦ στήν τραγωδία καί ἀπόγνωση τοῦ ἁμαρτάνοντος ἀνθρώπου». Εἶναι τό θαῦμα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, πού μᾶς περιμένει καρτερικά, γιά νά μᾶς σώσει. Ἄμην.

Ἄρχιμ. Ν. Κ.

7 Μαρτίου 2010: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ)
Τῶν ἐν Χερσῶν ἐπισκοπευσάντων ἱερομ. Ἐφραίμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Αἰθερίου κ.λπ. (δ' αἰ.).
Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως.
Ἦχος: πλ. β' – Ἐωθινόν: ΣΤ' – Ἀπόστ.: Ἐβρ. δ' 14-ε' 6 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ν' 34-θ' 1.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 14 Μαρτίου, Δ' τῶν Νηστειῶν (Ἰωάννου τῆς Κλίμακος)
Ἀπόστολος: Ἐβρ. στ' 13-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. θ' 17-31.

Η ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΤΩΝ ΠΙΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

Είσαγωγή στην άσκητική παράδοση της Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

JEAN CLAUDE LARCHET, μετάφραση Χ. Κούλα

Τόμ. Α΄ και Β΄, Σχήμα 14x21, σελ. 656 ἑκαστος

Μέ εὐληπτο τρόπο ὁ συγγραφέας ἀντιδιαστέλλει στή θεολογική σκέψη τῆς Δύσεως, πού ἐρμηνεύει τό ἀπολυτρωτικό ἔργο Χριστοῦ μέ δικανικούς ὅρους, τήν εὐρύτερη πατερική παράδοση τῆς Ὁρθοδοξίας, ὅπου ὁ Ἰησοῦς Χριστός δέν εἶναι λυτρωτής τοῦ ἀνθρώπου μέ τή δικανική ἔννοια τῆς ἐξαγορᾶς τῆς ἁμαρτίας. Οἱ ὅροι λυτρωτής καί Σωτήρας ταυτίζονται· καί τό ρῆμα «σῶζω» σημαίνει καί «θεραπεύω». Γι' αὐτό οἱ Πατέρες ἀπό τόν Α΄ αἰ. ἀπέδωσαν στόν Χριστό τό προσωνύμιο ἱατρός «τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων», θεραπεύων σέ κάθε βαπτιζόμενο τήν ἀσθενόουσα ἀνθρώπινη φύση του.

Οἱ ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας προσφέρουν αὐτή τήν πολυσέλιδη ἔκδοση, σέ δύο τόμους συνολικά, ἐπισημαίνοντας τό γεγονός ὅτι κάθε χριστιανός, γιά νά οἰκειοποιηθεῖ τή θεία χάρη, ὀφείλει προηγουμένως νά ἀσκηθεῖ διάγοντας αὐθεντική πνευματική ζωή. Ἡ ἐκκλησιαστική ἀσκησιολογία εἶναι τό μέσο θεραπείας τῆς νοσοῦσας ἀνθρώπινης φύσης καί ἐπιστροφῆς στήν προπρωτική μακαριότητα.

Στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Παρακολουθήστε καθημερινά: 1) «**Γνωριμία μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη**», στίς 16:00

2) «**Τή μουσική τῶν ἀγγέλων**» (Βυζαντινή μουσική) στίς 17:00

3) «**Τήν ἱστορία μας**» στίς 21:30

4) «**Παραδοσιακά τραγούδια**» στίς 10:30 καί

5) «**Τό τραπέζι τῆς Κυριακῆς**» (κάθε Κυριακή) στίς 12:00.

Περισσότερα: www.ecclesia.gr



ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὀμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοῦς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίφωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr